

idag behandle, kunne erfare, at det, der har gjort, at man ikke før har villet indføre Celsefængsel for qvindelige Fanger, er, at man overhovedet har nærret større Betænkelse ved at bringe det til Anvendelse paa disse end paa Mandfanger; han vil see, hvorledes denne Straffeart udenfor Danmark endnu i dette Dieblis kun bruges i meget lidet Omfang, og navnlig intetsteds i det Omfang, hvori det tilsigtes at skulle anvendes efter det foreliggende Lovudkast.

Sagen stiller sig ganske simpelt saaledes: Der vil, dersom denne Lov udkommer, blive Spørgsmaal om Overførelse af et ikke stort Antal allerede til Forbedringshuusarbejde dømte Qvindfanger til Celsefængsel — der er i det Hele kun beregnet 50 Enkeltceller, og endeel af disse maae jo naturligvis forbeholdes qvindelige Forbrydere, der for Fremtiden hændmes til Forbedringshuusarbejde, saa at der formeentlig kun bliver Spørgsmaal om Overførelse af 25 til 30 nu allerede dømte qvindelige Forbrydere. Saafremt nu de ærede Herre have Ret, der mene, at det er en stor Velgjerning, som derved vises Fangen, og dersom navnlig de qvindelige Fanger maatte mene, at den lyse og smukke Skilbring, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) har givet af Celse-Systemet, er rigtig, saa vil jo sandsynligen den allerførste Deel af de 20—30 qvindelige Forbrydere, hvorom der bliver Tale, og maaskee Alle, være enige i en saadan Overflyttelse. I saa Tilfælde vil det Forslag, jeg har stillet, ikke faae nogen praktisk Betydning og vil altsaa heller ikke kunne medføre nogen praktisk Ulempe. Men det er jo dog muligt, at en enkelt eller maaskee nogle ganske enkelte af disse 20—30 qvindelige Forbrydere have en anden Anskuelse end Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds; det er muligt, at de mene, at der stæer dem Uret ved Overførelsen til Celsefængslerne — hvad Ulempe stæer der da derved, at Justitsministeren ikke faaer dem overflyttede? Jeg har vel hørt omtale, at man derved undergravede Disciplinen, og at mit Forslag vilde medføre mange praktiske Ulemper, ligesom Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds talte om det Uheldige i at have „dobbelte“ Besthyrelser, „dobbelte“ Fængsler osv.,

men jeg seer ikke noget Begrunder i Alt, hvad man saaledes har anført. Dersom mit Forslag skulde blive vedtaget, vil Justitsministeren jo naturligvis, forinden han tager Bestemmelse for de enkelte Forbryderes Vedkommende, indhente Erklæringer fra de locale Besthyrelser i Fængslerne, og disse ville jo have at opgive de forskjellige Momenter, hvorefter det formeentlig skal afgjøres, om en Overflyttelse til Celsefængsel for hver Enkelt skal finde Sted eller ikke. Blandt disse Momenter ville de da ogsaa have at udtale sig om, hvad den enkelte Fange selv ønsker, og Justitsministeren lader da være at beordre, at den skal flyttes over i Celsefængslet, der har udtalt det Ønske, ikke at blive flyttet; men jeg seere sandelig ikke, hvorledes dette kan forstyrre Disciplinen, og endnu mindre seer jeg, hvorledes der kan være Tale om Bausfæligheder ved dobbelte Besthyrelser og dobbelte Fængsler, da saavel Celsefængselstraffen som Ikke-Celsefængselstraffen for qvindelige Forbedringshuusfanger skal udstaaes i een og samme Bygning. Det er overordentlig simpelt, der er i samme Bygning Fælleslocaler og Celsefængsler, og den hele Forandring stæer altsaa derved, at de qvindelige Forbrydere overføres fra det ene Rum til det andet. — Endnu skal jeg kun gjøre en Bemærkning til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Han yttrede, at jeg skulde have sagt, at det skulde gjøre mig ondt, om Rigsdagen ved at antage § 2 skulde forlade Retfærdighedens Vej. Jeg troer ikke at have sagt noget Saadant; hvis jeg ikke husker feil, yttrede jeg, at det skulde gjøre mig ondt, om den danske Rigsdag skulde være mindre varsom, end den absolutistiske Regjering i sin Tid har været med Hensyn til at hævede den Grundsætning, at man ikke bør give Straffelove tilbagevirkende Kraft, forsaavidt det ikke er utvivlsomt, at de ere formildende.

Hvilken Skjæbne de af mig stillede Forslag ville faae, kan jeg ikke vide; de Forventninger, med hvilke jeg aabnede denne Discussion, ere uægtelig blevene noget svækkede efter den Modstand, jeg har mødt fra Sider, hvorfra jeg ikke havde ventet den; men saameget er vist, at jeg ganske rolig skal finde mig i Udsaldet og aldrig skal fortryde, at jeg har stillet disse Forslag; thi jeg har handlet efter min inderlige